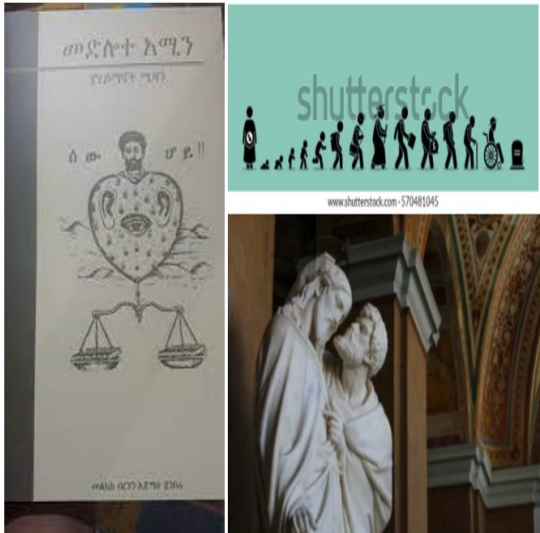

ሰው ሆይ!

በላይኛ አባተ (abatebelai@yahoo.com)

መልአክ ብርሃን አድማሱ ጀምበሬ ምዕራባውያን የኢትዮጵያን ልጆች እያታለሉና እየደለሉ ከእምነታቸው ለመንጠቅ ሲቃጡ በ1951 ዓ ም ባሳተሙት ‘መድሎተ አሚን ወይም የሃማኖት ሚዛን’ ጥልቅ መጽሐፍ ሽፋን ላይ ሕዝብ ልቡናውን፣ ዓይኑን፣ ጀርውንና አይምሮን ተጠቅሞ የሃይማኖቱን ምስጢር ይመረምር ዘንድ “ሰው ሆይ!!” ሲሉ ዛሬም ይማጸናሉ፡፡

እንኳን ኮምፒዩተር ጥንታዊው ታይፕ ማድረጊያም እምብዛም ባልነበረበት ዘመን በብብዕር መድሎተ አሚንን የመሳሰሉ መጻሕፍትና ታሪካዊ የመንፈሳዊና የአካላዊ አርበኝነት አሻራ ትተው ያለፉ ሰዎች ልሳኖች ስለማይዘጉ የመልአክ አድማሱ ጀምበሬ መንፈስና አንደበቶች ዛሬም “ሰው ሆይ!” ሲሉ ይደመጣሉ፡፡

ሰው ሆይ! ያለንበት ዘመን እግዚአብሔር ሰውን በመፍጠሩ ከተጻጸተበት የኖህ ዘመንም የከፋ ይመስላል፡፡ ዘፍጥረት 6:5-7

እንደሚያስተምረው “እግዚአብሔርም የሰውን ክፋት በምድር ላይ እንደበዛ፣ የልቡ አሳብ፣ ምኞትም ሁልጊዜ ፈጽሞ ክፉ እንደሆነ አየ፡፡ እግዚአብሔርም ሰውን በምድር ላይ በመፍጠሩ ተጻጸተ፤ በልቡም አዘነ፡፡” ይላል፡፡ በእውነቱ በዚህ ዘመን ያለን ሰዎች ክፋት በኖህ ዘመን ከነበሩት ክፋት በሺህ እጥፍ ሳይበዛ ይቀራል?

እኛ የዚህ ዘመን ሰዎች እግዚአብሔር “በአንድ አምላክ አምልክ፤ አምላክህ እኔ ነኝ፡፡ ከኔ በቀር ሌሎች አማልክት አታምልክ” የሚለውን ሽረን አምላኮቻችንን ገንዘብና ስልጣን አድርገናል፡፡ ገንዘብና ስልጣን አምላኮቻችን ስለሆኑም ሳጥናኤል በእነዚህ መቅቡጦቹ እየደለለ የእርሱን እርኩስ ፍላጎት እንድንፈጥም ይገፋፋናል፡፡

ከስልጣን ኮርቻ ለመንጠልጠልና ገንዘብ ለማካበት ሕዝብን እንፈጃለን፣ እናስፈጃለን፣ እናፋጃለን፡፡ ተስልጣን ለመውጣት በለስ ያልቀናንም ፍርፋሪ ለመልቀም ሕዝብ ፈጅና

አስፈጅ ባለስልጣኖችን ተአግራቸው ሥር ወድቀን እንደ ቃልቻ እናመልካለን፡፡ ለገንዘብ ወይም ለሆዳችን ስንል በሌላው ሕዝብ ብቻ ሳይሆን በወላጅ፣ በልጅ፣ በወንድም፣ በእህትንና በጓደኛ እሬሳም ሳይሰገጥጠን እንረማመዳለን፡፡

የገንዘብ ውቃቢ ተማምለካችን የተነሳ በተራበና በታርዘ ሕዝብ ሥም ብር፣ ዩሮ፣ ፓውንድና ዶላር ሰብስቦን ለራሳችን ቅንጦት እናውላለን፡፡ መለኮትን ገፍትረን ለገንዘብ ጣኦት ከመስገዳችን ብዛት “ለሕዝብ ድርጅቶች፣ ለሕዝብ ልሳን፣ ለልማት፣ ለትምህርት ወዘተርፈ” እያልን የቦሳ አድራጊን ሕዝብ ኪስ አውልቀን እንደ ኖህ ቁራ እንጠፋለን፤ ገንዘቡን ቆርጥመን ስንጨርስ ደሞ ዓይኖችንን አፍጠንና ምላሳችንን አትብተን ለዳግም ዘረፋ ጆፌውን ገላችንን የእርግብ ላባ አልብሰን እንመለሳለን፡፡

“በባለእንጀራህ ላይ በሐሰት አትመስክር ” የሚለውን ቃል ፍቀን የሐሰት ምስክር በ”ፍርድ ቤት” ጓዳ እንደ ትያትረኛ አሰልጥንን በጲላጦስ ችሎት በንፁሐን እናስመሰክራለን፡፡ ለገንዘብ ወይም ለስልጣን ስንል እንደ ይሁዳ የጓደኞቻችንንና የአጋሮቻችንን ጉንጨ “እምጹዋ” አርገን ሥመን አሳልፈን እንሰጣለን፡፡ እንደ ቅዱሳን ሐዋርያት ለእውነትና ለህሊናቸው በቆሙ ብሩክ ሰዎች ላይ በሐሰት መስክረን አሳስረን ወይም አሰውተን በእነሱ መቃብር ላይ ፎቅ ሰርተን፣ ንብረት አካብተንና ስልጣን አግኝተን ለመኖር እንጥራለን፡፡ የሳጥናኤልን ድምፅ ማጉያ ባትሪ አጉርሰን በጉርብትና፣ በእድር፣ በእቁብ፣ በጋብቻና በሌሎችም ማህበራዊ መረቦች ተሳስሮ የኖረን ሕዝብ በአንደበቱ፣ በሃይማኖቱ፣ በጎጡና በሰፈሩ እየለያዩን እርስ በርሱ ስናናክስና ስናጫርስ እንውላለን፡፡

“አትሰረቅ!” የሚለውን ቃል በላፒስ ፍቀን ሕዝብ በበሽታና በችጋር እያለቀ የሕዝብ ንብረት፣ የአገር ሐብትና ቅርስ ዘርፈን በዓለም ገበያ እየቸበቸብንና ገንዘብ በባንክ እያደለብን ወይም ተመኝታችን ሥር እየቀበርን ሞትን ድል ነስተን ተንደላቀን ለዘላለም ለመኖር እንወጣጠራለን፡፡ ሰው ሰራሽ ችጋር ባመደየው፣ በሽታ ባሰቃየው፣ በጦርነትና በአረመኔዎች በተፈናቀለ፣ ፍትህ በተራበና ቤተሰቡን ባጣ ሕዝብ ሥም ገንዘብ ሰብስቦን እንደ ጩልሌ ሞጭልፈን ተአገር አገርና ተሆቴል ሆቴል እያማረጥን የቅንጦት ኑሮ እንኖራለን፡፡ ለማኝ ወይም ድሃ ተመቀነቷ ወይም ተቀዳዳ ኪሱ የከፈለውን የቤተ ክርስቲያን አስራትም ዘርፈን ለመክበርና በድሎት ለመኖር መነኩሴ፣ ካህንና የበቃ መእመን መስለን በየደብሩና ገዳሙ የተወቀጠ ኑግ እንደ ሸተታት አይጥ እንልከሰከሳለን፡፡

“አትግደል” የሚለውን የመጽሐፍ ቃል ገጥ ቀደን መለኮት በአምሳሉ የፈጠረውን ሰው ጎረቤቱን ጎረቤቱ በቋንቋ ቆንጨራ ወይም በካራ እንዲያርድ የሰይጣን ጥሩንባ ይዘን እንቀሰቅሳለን፡፡ ነፍስ ገዳይን ነፃ ለቀን እንዲያውም በእጅ የማይነሳ ሹመት ሰጥተን

አትገደል ያለን ወይም ገዳዩን ያጋለጠን እናስራለን ወይም እናስድዳለን። ይቅርታ የሚለውን የእግዚአብሔር ቃል ለስልጣን ማደላደያና ለገንዘብ ማግበስበሻ በመጠቀም ሕዝብ የጨፈጨፈን ወይም ያስጨፈጨፈን ነፍስ ገዳይ ያለ ንስሃ፣ ሱባዔና ፍትህ በይቅርታ ሥም ለቀን መቃብር በገባ ሰማእታት ሥጋ ውስጥ ስራችንን ሰደን እንደ ባድማ ሙጃ ለማገፍገፍ፣ በነፍሳቸውም እቃ እቃ ጨዋታ ለመጫወት እንደፍራለን። “እስተንፋስ ያለው ሁሉ ይጩህ” የሚለውን የመለኮት ቃል ተከትለው በሰማእታት ስም ለፍትህና ለእውነት የጮሁትን እንደ እስጢፋኖስና ሳሙኤል አወቀ በድንጋይ እንወግራለን፣ እንደ ቅዱስ ጳውሎስና ጴጥሮስም ዘቅዝቀን እንገርፋለን።

ሰው ሆይ! እኛ የዚህ ዘመን ሰዎች ክፋታችንን በምድር ላይ በዝቷል፤ የልባችን አሳብ፣ ምኞታችንንም ክፋት ሆኗል። መለኮት በአምሳሉ የፈጠረውን ሰው በአንደበት፣ በእምነት፣ በመንደርና በሌሎችም የሚያናክሱ የሰይጣን መሳሪያዎች ከፋፍለን አፋጅተናል። ዓለምንና ሰይጣንን ወደን መለኮትን ክደናል። ሞትን እረስተናል። ቀኑ መሽቶ በነጋ ቁጥር ወደ ሞት እየሄድን፤ የሞት ገደልም እየቀረበን የሚሄድ መሆኑን የገንዘብ፣ የስልጣንና የሌሎችም ምድራዊ ጥቅማጥቅሞች ሞራ ዓይኖችን ሸፍኖታል። ዘርፈን፣ አጫበርብረን፣ እርስ በርስ በድድ አናክሰንና በችጋር አመድይተንና በበሽታ አስለክፈን በገደልነው ሕዝብ መቃብር ውስጥ የምንገባ መሆናችንን ዘንግተናል። በልሳንና በሃይማኖት ገጀራ አርደን ወይም አሳርደን ደሙን ባፈሰስነው ሕዝብ መቃብር ውስጥ እኛም ነገ ተጋድመን ምስጥና ጉንዳን የሚውጠን ከንቱ ፍጡሮች መሆናችንን ማስተዋል ተስኖናል።

ሰው ሆይ! ተፈታችን የቆመውን ነገ የምንገባበትን መቃብር ለማየት ታውረን ከአውሬ በከፋው ባህሪያችን በራሳችንና በመለኮት አምሳል የተሰራን የሰው ዘር እየፈጀንና እያስፈጀን እግዚአብሔርን ዳገመኛ ሰውን በመፍጠሩ ከማጸጸት ጫፍ ላይ ደርሰናል። በመለኮት አምሳል የተሰራ ሰው ማለትም አእምሮውን ለመንፈስ ልዕልና፣ ለህሊናና ለሃይማኖት ሚዛንነት የሚጠቀም ለእውነትና ለፍትህ የቆመ መሆኑን መገንዘብ ተስኖናል። ከእውነትና ከፍትህ ያፈነገጠን እርጉም እግዚአብሔር በአምሳሉ እንደሰራው መቁጠር ህፀፅ መሆኑን ማጤን አልሻ ብለናል።

ሰው ሆይ! የሚዛን ትርጉምም እውነትን ተውሸት፣ ፍሬን ተገለባ፣ ብርሃንን ተጨለማ፣ የመለኮትን ባህሪ ተሳጥኖኤል ድንበር የለሽ ቅንዝንዝ ፍላጎት የሚለይ በእግዚአብሔር አምሳል የተሰራ ሰው መለኪያ መሆንን ማመን ትተናል። በእግዚአብሔር አምሳል የተሰራ ሰው ሚዛን በእነ ኤፍሬም ይስሃቅ ስንኩል እጅ ተሚንጠለጠለው የምእራባው የጥቅም ማስጠበቂያ ሰባራ ሚዛን ወይም ድርድር (mediation) እጅግ የተለየ መሆኑን መረዳት ተስኖናል።

ሰው ሆይ! በእግዚአብሔር አምሳል የተሰራ ሰው እውነትን ተአፈር እንደወጣ ወርቅ አጥቦ ተውሸት የሚለይ፤ የገንዘብና የስልጣን ጣኦት የማያመልክ፤ ባለእንጀራውንም ሆነ ሕዝብን መንጠላጠያ ታደረገ በኋላ እንደ ይሁዳ የማይክድ ወይም ቃሉን እንደ ቆሎ ቆርጥሞ የማይበላ መሆኑን መረዳት ይኖርብናል። በእግዚአብሔር አምሳል የተሰራ ሰው መለኮት በአምሳሉ የሰራውን ሕዝብ በጭካኔ የማይገፋና የማያጠፋ፤ በጀሮው ውሸትን ሰምቶ የማያምን፤ በእጁ የማይሰርቅ፤ በምላሱ የማያታልል፤ በዓይኑ የሌላውን ንብረት የማይመኝ መሆኑን ማመን ይኖርብናል። በእግዚአብሔር አምሳል የተሰራ ሰው በምዳራዊ አጭር ህይወት ተቀይሶ ዘላለማዊ የሰማይ ህይወቱን እንደ ተነቀለ አረም የማያበሰብስ፤ ሊፋቅ የማይችል ታሪክንና ተከታታይ ትውልድንም ተአዛባ እንደወደቀ ልብስ የማያቆሽሽ መሆኑን መገንዘብ ይኖርብናል።

ሰለዚህ ሰው ሆይ! ነገ እንደጤዛ የሚረግፈውን ይኸንን ሰፍሳፋ ገላችንን በሳጥናኤል ፍላጎቶች ለማርካት ስንክለፈለፍና ስንሸሎኮሎክ እግዚአብሔርን እንደገና እኛን በመፍጠሩ እንዳናጸጽተው በየደቂቃው ህሊናችንን መኮርኮርና ግብራችንንም መፈተሽ ይኖርብናል።
: አሜን።

መጋቢት ሁለት ሺ አስራ አራት ዓ.ም.